

Sygn. akt II K 503/13

2 Ds. 400/13/D

W Y R O K – zaoczny

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Bartosz Gajewski

Protokolant Małgorzata Łasecka

w obecności Prokuratora --/--

po rozpoznaniu dnia 15.10.2013 r. sprawy karnej

A. R. (1) - urodz. (...) w L.

syna K. i A. z d. J.

oskarżonego o to, że :

I od bliżej nieustalonego dnia do 27 lipca 2013 r. w P. przy ul. (...), woj. (...) dokonywał kradzieży energii elektrycznej poprzez wpięcie przewodu elektrycznego 2x1,5 mm² do zalicznikowej instalacji elektrycznej na korytarzu budynku a jego koniec do gniazda elektrycznego w swoim mieszkaniu , działając na szkodę J. R. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 5 kk

II. w okresie od 31 lipca 2013 r. do 01 sierpnia 2013 r. w P. przy ul. (...), woj. (...), dokonywał kradzieży energii elektrycznej poprzez wpięcie przewodu elektrycznego 2x1,5 mm² do natynkowej puszkowej instalacji elektrycznej na zewnątrz budynku a jego koniec do gniazda elektrycznego w swoim mieszkaniu , działając na szkodę J. R. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 5 kk

I. uznaje oskarżonego A. R. (2) za winnego popełniania zarzucanych mu czynów opisanych w punkcie I i II części wstępnej wyroku i przy przyjęciu, że czyny te stanowią jeden ciąg przestępstw z art. 278 § 5 kk, na podstawie art. 278 § 5 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego A. R. (2) warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata,

III. na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego,

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty .

UZASADNIENIE

W bliżej nieustalonym dniu A. R. (1) dokonał nielegalnego podłączenia do instalacji elektrycznej sąsiada J. R. (1) w ten sposób, że wpiął przewód elektryczny 2x1,5 mm² do zalicznikowej instalacji elektrycznej na korytarzu budynku. Oskarżony korzystał przez takie podłączenie z

energii elektrycznej J. R. (1) do dnia 27.07.2013 r. Następnie w dniu 31.07. 2013 r. zmienił nielegalne podłączenie w ten sposób, że dokonał wpięcia przewodu elektrycznego do natynkowej puszkii instalacyjnej na zewnątrz budynku. W ten sposób korzystał z energii elektrycznej do dnia 01.08.2013 r.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 15, zeznania J. R. – k. 2, k. 31, protokół – k. 8,)

Oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów i złożył obszernie wyjaśnienia, w których opisał sposób popełnienia inkryminowanych mu przestępstwa.

Oskarżony ma 19 lat. Jest bezrobotnym i podejmuje się prac dorywczych. Był uprzednio karany raz, za czyn z art. 178 a § 2 k.k. Nie był leczony psychiatrycznie, psychologicznie, neurologicznie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 15, karta karna – k. 16)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego stwierdzić trzeba, że nie ma żadnych podstaw by uznać je za zgodne niezgodne z prawdą.

W szczególności zauważyć trzeba, że są zbieżne z tym, co zostało ujawnione na miejscu zdarzenia, a co znalazło swój wyraz w protokole oględzin instalacji elektrycznej.

Nie było zatem żadnego racjonalnego argumentu, aby przyznającemu się do winy oskarżonemu odmówić wiary.

Sąd jako dowód pełnowartościowy, lecz niewiele unoszący do sprawy uznał zeznania J. R. (1). Świadek złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, lecz nie znał szczegółów wykonania nielegalnego podłączenia.

Sąd w pełni dał wiarę także zgromadzonym w sprawie dokumentom. Zostały one sporządzone przez powołane do tego organy w zakresie ich właściwości i posiadanej wiedzy, toteż nie było powodów by jej kwestionować.

Poddając zatem merytorycznej analizie zasadność zarzutów postawionych oskarżonemu zauważyć należy, że znamiona występku kradzieży energii stypizowane zostały przez ustawodawcę w normie art. 278 i 5 k.k. Przestępstwo to polega na zaborze cudzej energii elektrycznej w celu przywłaszczenia. Kradzież energii polega na uzyskaniu w sposób bezprawny dostępu do cudzego źródła energii i przywłaszczeniu w ten sposób wartości majątkowej. Do znamion występku określonego w art. 278 § 5 k.k. należy także skutek w postaci przejęcia w posiadanie lub zużytkowania odpowiedniego rodzaju energii bez względu na jej wielkość.

Nie ulega tymczasem wątpliwości, że dwukrotnie przerabiając instalację elektryczną, w ten sposób, aby umożliwić obejście urządzenia pomiarowego oskarżony umożliwił sobie bezprawny i nieograniczony dostęp do źródła energii elektrycznej i czerpał z tego korzyść kosztem J. R. (1), który ponosił tego koszty.

Zatem oskarżony działał w celu przywłaszczenia energii - w zamiarze bezpośrednim dokonania kradzieży, będąc w pełni świadomym tego, co robi. Wyczerpał więc swoim zachowaniem znamiona występku z art. 278 § 5 k.k., który stanowi samodzielną podstawę skazania.

Jako osoba zdrowa był zdolny do ponoszenia winy w sprawie i Sąd winę mu tę przypisał.

Jako że obu przestępstw o tożsamej kwalifikacji oskarżony dopuścił się w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób Sąd uznał, że zachodzi pomiędzy nimi ciąg przestępstw z art. 278 § 5 k.k. i w oparciu o przepis 91 § 1 k.k. wymierzył jedną karę.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 k.k. kwestię wymiaru kary Sąd Rejonowy orzekł karę za przypisane oskarżonemu przestępstwo według swego uznania w granicach określonych ustawą, biorąc pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu. Tak orzeczona kara jest słuszna i sprawiedliwa stanowiąc równocześnie stosowne zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Wymierzając karę Sąd jako okoliczność obciążającą potraktował to, że oskarżony dopuścił się w istocie dwóch czynów, w zamiarze bezpośrednim i przemyślanym.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał młody wiek oskarżonego oraz fakt, iż przyznał się do winy.

Dla wymierzonej kary nie obojętny był stopień społecznej szkodliwości czynu, który Sąd Rejonowy określił jako średni.

Wszystkie te naprowadzone argumenty przeważały, iż Sąd uznał że karą właściwą będzie kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy.

Sąd uznał także, iż kara ta powinna być orzeczona w formie wolnościowej. Zgodnie z art. 69 k.k. warunkowe zawieszenie wykonania kary może mieć zastosowanie w przypadku występowania pozytywnej prognozy kryminologicznej, to jest uzasadnionego przypuszczenia, że oskarżony nie popełni kolejnego przestępstwa. W celu ustalenia przesłanek do warunkowego zawieszenia wykonania kary Sąd analizuje między innymi właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego sposób życia przed oraz po popełnieniu przestępstwa.

Oskarżony wprawdzie był dotychczas karany sędownie, lecz za drobne przestępstwo z art. 178a § 2 k.k. Nadto nie bez znaczenia jest to, że jest sprawca młodocianym i wymierzenie kary bezwzględnej mogłoby doprowadzić jedynie do dalszej jego demoralizacji. Dlatego Sąd zdecydował się na zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sąd uznał, że tak ukształtowany rodzaj i wymiar kary będzie wystarczający dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Czteroletni okres próby pozwoli zweryfikować, czy udzielenie oskarżonemu szansy pozostawania na wolności i obdarzenie go "zaufaniem" ze strony Sądu było zasadne.

Jednocześnie Sąd w okresie próby oddał oskarżonego pod obligatoryjny w realiach sprawy dozór kuratora sądowego.

Mając na względzie sytuację ekonomiczną oskarżonego, Sąd w oparciu o przepisy powołane w wyroku, zdecydował o nie obciążaniu go kosztami postępowania i nie wymierzył mu opłaty.